

[Niels Mørk.]

givningen, som er sket i et omfang som aldrig før, givetvis har måttet være hovedopgaven — og koordineringen det sekundære. Hvis der skal gennemføres administrative ændringer, kan det i øvrigt også ske uden kommissionsarbejde, og vi har vel også visse erfaringer for, at det i så fald almindeligvis sker noget hurtigere. Dertil kommer, som socialministeren allerede har sagt det, at regeringen længe har haft til hensigt, når de store sociallove var gennemført, da at gennemgå lovgivningen for at få klaret, om en forenkling og rationalisering ville være påkrævet. Personlig tror jeg ikke, tiden hertil er inde, før hele pensionsspørgsmålet, som jo er i støbeskeen, er helt afklaret, og en moderne og tidssvarende invalide Lovgivning og familiepolitik er gennemført.

Jeg forstår, at forslagsstillerne regner med, at der kan hentes betydelige beløb hjem ved en administrativ og organisatorisk rationalisering af hele vor sociale lovgivning. Mon ikke man overvurderer dette, selv om jeg skal erkende, at der her og dér kan rettes og bør rettes et og andet? I Sverige, Norge og Finland er den sociale sikring mere centraliseret, mere rationelt opbygget end hos os, men om administrationsudgifterne i vore nabolande af den grund er væsentligt lavere end hos os, er jeg ikke så sikker på. Vi skal jo også passe på, at det ikke går sådan, at hvad der spares på ét område, måske sættes til igen på andre og mere vigtige områder.

Selv om jeg altså ikke har dokumentation for, at administrationsudgifterne er væsentlig lavere i vore nordiske brødrelande — en direkte sammenligning er måske heller ikke mulig — så ved jeg i hvert fald til gengæld, at f. eks. inden for sygeforsikringen i Sverige, Norge og Finland er ydelserne, altså hjælpen til de sygdomsramte, ikke nær så dækkende og heller ikke så billige for den enkelte, som tilfældet er for medlemmerne af den offentlige sygeforsikring i Danmark. Trods den betydning, som administrationen og organisationen af vort sociale sikrings-system har, mener jeg, at omfanget, størrelsen af den hjælp, der ydes, er af langt større betydning.

Med hensyn til kommissionens sammensætning er det vel rigtigst at drøfte dette i det udvalg, som bliver nedsat, men den

sociale lovgivning berører jo så mange forskellige instanser, at vi nok må regne med — som ministeren også har antydnet det — at resultatet bliver en talmæssigt stor kommission. Jeg vil også finde det rimeligt, at alle berettigede interesser bliver repræsenteret i denne kommission.

Jeg kan med disse bemærkninger tilsige mit partis støtte til, at en sådan kommission nedsættes.

Poul Sørensen: Når venstre og det konservative folkeparti har fremsat det forslag til folketingsbeslutning om forberedelse af en socialreform, som vi i dag behandler, skyldes det først og fremmest vort ønske om at få tilvejebragt en mere tidssvarende administrativ og organisatorisk opbygning af hele vort sociale trykkehedsystem.

Socialreformen af 1933 forenkledede jo i høj grad datidens sociallovgivning, men siden er der sket uhyre meget på dette store område, som har været og altid vil være underkastet en stadig udvikling. I de forløbne år er mange nye opgaver blevet taget op, og alle de love, der indgik i reformen af 1933, er blevet revideret og ændret så gennemgribende, at den daværende socialminister i 1961 endog kunne konstatere, at socialreformen af 1933 ikke længere eksisterede.

Vi har alle medvirket til denne udvikling, som har været naturlig dels for at forbedre de sociale forhold i takt med de økonomiske muligheder, der er skabt af den moderne tekniske tidsalder, dels fordi der altid påhviler folketinget en forpligtelse til at tage ved lære af indvundne erfaringer. Om næsten alle sociale love har der kunnet samarbejdes på bredt grundlag i det høje ting. Det konservative folkeparti erkender sit medansvar og gør det med glæde, men det forhindrer ikke, at vi er nået til den opfattelse, at forudsætningerne for det sociale trykkeheds-systems organisering og opbygning på mange områder er bristet, og at det er på høje tid, at man går i gang med at forberede en ny socialreform, der kan tage hensyn til den udvikling, vi har oplevet, så at den sociale lovgivning kan tilpasses den moderne tids vilkår.

Hvis man ønsker et talmæssigt udtryk for denne udvikling, kan man måske få det ved at sammenligne udgifterne til kom-